

CINE GOGA CINE GOGUE

13 + 14 | 10 | 2014
19:30 hod. / 7:30 p.m.

Židovské muzeum v Praze
Španělská synagoga
Jewish Museum in Prague
Spanish Synagogue

Němý film s živou hudbou
na motivy románu Hugo Bettauera
Silent film with live music based
on the novel by Hugo Bettauer

Orchestr BERG

Petr Wajsar – hudba / music

Peter Vrábel – dirigent / conductor
(světová premiéra / world premiere)

MĚSTO BEZ ŽIDŮ THE CITY WITHOUT JEWS







CO JE CINEGOGA

Cyklus **CINEGOGA** je unikátní syntézou kina a synagogy spojující němý film, živou hudbu a historickou architekturu. Jeho smyslem je uvádět dosud málo známá, historická díla světové kinematografie a jejich prostřednictvím přinášet nové pohledy na židovskou kulturu a tvůrce tzv. postemancipačního období, do něhož spadají nejen počátky mezinárodní organizace sionistického hnutí a velkých migračních vln ze střední a východní Evropy do Nového světa, ale i bouřlivý rozvoj avantgardního umění a kinematografie.

Všechny premiéry se tradičně odehrávají v prostoru Španělské synagogy zbudované roku 1868 v tzv. maurském slohu. Není bez zajímavosti, že tato nejkrásnější z pražských synagog, jež byla po dlouhou dobu přirozeným duchovním centrem pražských německy hovořících Židů a jež zejména svou interiérovou výzdobou z 80. let 19. století leckomu připomene honosné interiéry divadel či okouzlujících nickelodeonů, vznikala zhruba v téže době a z podobných pohnutek jako další, v daném případě kvazi-sakrální architektura Národního divadla – zhmotnění představy o národní identitě a kulturní emancipaci Čechů.

Díky výjimečným akustickým kvalitám prostoru jsou poklady z předních filmových archivů vždy uváděny s originálním hudebním doprovodem špičkových skladatelů a interpretů. Existuje-li původní či rekonstruovaná partitura, kterou je možné synchronizovat s dochovanou verzí filmu, jsou projekce doprovázeny novým nastudováním původní hudby. Pokud se původní hudba nezachovala, což je častější případ, vznikají na objednávku skladby zcela nové.

CINEGOGU, která je již šest let součástí programové nabídky Židovského muzea v Praze, dramaturgicky připravuje kurátorka jeho uměleckých sbírek Michaela Sidenberg.



FILM

MĚSTO BEZ ŽIDŮ – poznámky k filmu

Film **Město bez židů** (Die Stadt ohne Juden) natočený rakouským filmovým režisérem a producentem Hansem Karlem Breslauerem (1888-1965) podle stejnojmenného románu spisovatele, novináře a dobrodruha Maximiliana Hugo Bettauera (1872-1925) byl celá desetiletí – až do znovuobjevení neúplné kopie v Nederlands Filmmuseum v roce 1991 – považován za ztracený.

V předválečné době byl uváděn celkem ve dvou vlnách, nikdy ovšem neměl příliš mnoho štěstí. Pout' filmu po promítacích sálech zahájila v červenci 1924 technicky nevydařená premiéra, která skončila roztržkou mezi režisérem a autorem předlohy, jenž se vzápětí od filmu distancoval. Obnovenou premiéru zažil snímek 11. října 1924 v kinosále na vídeňském předměstí Neustadt, tuto akci ale poznamenal násilný protest místních Hakenkreuzlerů napadajících diváky a rušících představení vhadzováním pachových bomb do promítacího sálu. Berlínskou premiéru v roce 1926 rovněž provázely protesty a film navíc strhala i oficiální kritika v liberálním tisku jako tendenční a posilující negativní stereotypy. Berlínské fiasko s předchozími veřejnými nepokoji a skandály nakonec vedlo k zákazu uvádění snímku za mořem a zrušení newyorské premiéry, k níž mělo dojít v roce 1928.

Druhou šanci dostal film jen pár let po nástupu zvukového filmu v roce 1933 v Amsterdamu. Co způsobilo nenadálý comeback neozvučeného snímku? Žádný distribuční trik, nýbrž radikální proměna politické situace v Německu. V reakci na ni se v polovině července 1933 rozhodl amsterdamský divadelní dům Theater Carré, zaměřený na operetní a kabaretní repertoár, pro znovuuvvedení filmu v rámci série veřejných projekcí, k nimž byl uspořádán také doprovodný program zahajující recitálem hlavního varšavského kantora Geršona Siroty. Ze strany dramaturgie šlo jednoznačně o pokus přimět nizozemskou veřejnost, aby se nestavěla laxe k rostoucí hrozbě antisemitismu, jenž se stal součástí tehdejší oficiální německé politiky a státní propagandy. Kritika ovšem nepřijala tuto iniciativu vůbec kladně. Naopak pořadatele vinila z prokazování medvědí

služby uváděním špatně hraného, zastaralého němeého filmu proloženého folklórními motivy a mezititulky chvatně přeloženými do mizerné nizozemštiny. Údajně nízká úroveň produkce snímku, jehož scény spíše než tragicky působily komicky, podle kritiky zlehčovala vážnost situace Židů v Německu a ve výsledku působila kontraproduktivně. Jediným světlým momentem v celém podniku prý byla šťastná náhoda, že autor literární předlohy Hugo Bettauer měl již před léty předtuchu, která se ukázala být pravdivou...

Lze-li v takovém případě mluvit o štěstí, je diskutabilní, jisté ovšem je, že Bettauer sám pokládal svůj v pořadí první ze čtyř „velkých vídeňských románů“, jež mezi léty 1922–1924 napsal a vydal, za humoristické dílo. Jak vysvětlil na stránkách listu *Die Börse*, jednoho z mnoha, do kterých pravidelně přispíval, bezprostředním impulsem k napsání románu bylo graffiti na zdi jednoho vídeňského veřejného pisoáru, které hlásalo: „Hinaus mit den Juden!“ (Pryč se Židy!). Tento výron anonymní vášně byl podle Bettauera silným spouštěcím momentem, jenž aktivoval jeho fantazii. Sám se o tom vyjadřuje takto: „představa bodrého chlapíka, takového jaké vídáme na plakátech ozdobených rozverným hakenkreuzem, a jaké též často slyšíme ve vozech městské elektrické dráhy, když si ve *Wiener Stimmen* čtou o křesťansko-německém očistném programu, mě přivedla k pohrávání si s myšlenkou, co by se asi s Vídní dělo, kdyby Židé skutečně jednou vzali volání po vlastním odchodu vážně.“

A co by se tedy dělo? To satirickým způsobem naznačuje děj filmu, který je v líčení příběhu až na pár nepodstatných scénářistických posunů zcela věrný literární předloze, v níž je vše domyšleno do nejmenších podrobností.

Politicky nepřilíš obratný narcis, populistický kancléř smyšlené Republiky Utopie podlehne masovým protestům ulice a protižidovským náladám konzervativních poslanců zaštiťujících se křesťanskou morálkou a tradičními hodnotami a angažujících se vehementně pro velkoněmeckou myšlenku šířenou ponejvíce po levných výčepech. V důvěrném rozhovoru s hlavou církve konstatuje, že situace je neúnosná a je třeba ji urychleně řešit tím, že vláda vyslyší hlas lidu, jenž volá po vypovězení Židů. Poté, co svůj záměr naplní, ovšem začíná postupně vycházet najevo, že ti, kdo propůjčovali hlavnímu městu Utopie, v němž nelze nepoznat Vídeň 20. let, nezaměnitelnou kosmopolitní eleganci a udržovali jeho status politického, obchodního a kulturního centra, byli právě Židé, a to nejen ti nejbohatší, ale Židé všech vrstev. Společně s nimi město ztrácí nejen šarm a pestrost, ale upadá též hospodářsky a intelektuálně a dostává se do politické izolace. Zatímco ulicemi vane všudypřítomný duch maloměstského šosáctví a divadla uvádějí laciné frašky provinčních moralistů napsané na tělo zemitým subretám a venkovským chasníkům, zatímco se výklady módních domů druhdy propagujících poslední pařížskou módu plní podvlékačkami a neforemnými jupkami z barchetu a lodenu a elegantní kavárny se proměňují v nálevny laciné kořalky a piva, na kancléřství docházejí čím dál tím horší zprávy. Obchody váznou, inflace stoupá, měna se řítí do propasti. Děj se zahušťuje a vrcholí scénami z blázince, v němž zavilý antisemita a poslanec za velkoněmeckou stranu propadá delirickému bludu, že je sám sionistou. Ačkoli filmu schází konec (v rekonstruované verzi je pouze naznačen), filmová adaptace se, stejně jako její literární předloha, uzavírá happyendem. V tomto ohledu se bohužel Bettauerova jinak mrazivě přesná předtucha nenaplnila.

Digitalizovaná verze filmu byla rekonstruována na základě neúplné promítací kopie nalezené v amsterdamském filmovém muzeu. Šlo celkem o šest cívek z celuloidového pásu o celkové délce 1 635m. Ze srovnání s archivními doklady, v nichž je evidována oficiální vídeňská promítací kopie v celkové délce 2 400m, vyplývá, že zhruba 750m materiálu s filmovými záběry je dnes ztraceno.

Kompozice filmového obrazu využívá techniku tzv. viráže – způsobu barevného tónování filmu, které se provádělo buď kolorováním anilinovými barvami nebo vymýváním částeček stříbra a jejich nahrazováním barevným pigmentem. Různé sekvence tak mají své specifické barevné ladění, jež se stává jedním z důležitých prostředků obrazového vyprávění. Německé mezititulky jsou nové a zčásti rekonstruované na základě literární předlohy. České a anglické titulky byly pořízeny speciálně pro pražské uvedení. Film restauroval, rekonstruoval a digitalizoval Filmarchiv Austria, který při této příležitosti také vydal obsáhlou monografickou publikaci ve své ediční řadě Film und Text (Geser Guntram; Loacker, Armin [ed.], *Die Stadt ohne Juden*, Wien: Filmarchiv Austria, 2000).



Maximilian Hugo Bettauer (1872–1925): Život jako dobrodružný román

Hugo Bettauer se narodil 18. 8. 1872 v Badenu u Vídně jako nejmladší ze tří dětí židovského burzovního makléře Arnolda Bettauera a jeho ženy Anny, rozené Wecker. Otec zemřel, když byl Bettauerovi rok, a Anna s dětmi se přestěhovala do Vídně, kde od roku 1886 Bettauer navštěvoval gymnázium císaře Františka Josefa. V roce 1890, po dovršení osmnácti let, konvertoval k protestantství a přihlásil se k dobrovolné roční službě u císařských myslivců v Tyrolsku, z níž ovšem, údajně kvůli šikaně, po pěti měsících dezertoval. Po této epizodě se celá rodina přestěhovala do Zürichu, kde se Bettauer začal zajímat o žurnalistiku a krátce ji tam také studoval. Roku 1896 se oženil se svou vídeňskou láskou Olgou Steinerovou, s níž po smrti matky vycestoval do Spojených států. Od této první americké cesty se začíná odvíjet Bettauerův strmý novinářský a literární vzestup, který ovšem doprovází mnoho skandálů a dramatických zvratů.

Počátkem roku 1899 se Hugo a Olga vracejí do Evropy a usazují se v Berlíně. Bettauer se zde snaží prosadit jako novinář. V polovině roku přichází na svět syn Gustav Heinrich, manželství se ale nakonec rozpadá, na čemž má jistě podíl skutečnost, že Bettauer přichází v důsledku neuvážených investic o téměř celý svůj majetek. Jako novinář listu *Berliner Morgenpost* rozpoutá skandál, jenž v roce 1901 vrcholí žalobou za nactiutrhání a končí Bettauerovým odsouzením a vypovězením z Pruska.

Po odchodu z Berlína se Bettauer uchyluje nejprve do Mnichova, kde se živí prací pro kabaret *Die elf Scharfrichter*, a poté do Hamburku, kde píše pro časopis věnovaný gastronomii. Tehdy se také poznává se svou druhou ženou Helene Müller a po svatbě s ní se znovu vydává za moře. Usazuje se v New Yorku, kde pracuje jako reportér pro dva německé listy – *Deutsche Zeitung* a *New Yorker Staatszeitung*. V roce 1904 se stává podruhé otcem – na svět přichází syn Reginald Parker. V únoru 1907 navazuje Bettauer spolupráci s *New Yorker Morgen-Journal*, listem zaměřeným na německý hovořící přistěhovalce, v němž vydává na pokračování několik populárních

románů (*Im Kampf ums Glück* [V boji za štěstí], *Im Schatten des Todes* [Ve stínu smrti], *Aus den Tiefen der Weltstadt* [Z hloubi velkoměsta]).

V roce 1910 se vrací jako dopisovatel *New Yorker Morgen-Journal* do Vídně, kde také spolupracuje s listem *Die Zeit*. Přestože se v roce 1914 snaží dobrovolně narukovat, je odmítnut, údajně z důvodu přijetí občanství Spojených států. Léta 1914–1918 tráví jako redaktor liberálního deníku *Neue Freie Presse* a po válce pokračuje ve své práci korespondenta pro *New York American* a *New Yorker Staatszeitung* a současně se angažuje v práci pro Americký výbor na pomoc trpícím v Rakousku (American Relief Committee for Sufferers in Austria).

V roce 1920 se Bettauer dostává na vrchol své kariéry nejen jako publicista, ale též jako plodný literární autor. I když jeho doménou je nepochybně žánr zábavní literatury, rozhodně nelze všechny jeho práce odsoudit jako obyčejný brak, jak to s oblibou činila dobová literární a částečně též filmová kritika. Bettauer v této době píše tři až pět románů ročně. Vycházejí nejprve na pokračování v časopisech a poté také knižně s tím, že řada z nich je současně adaptována pro film (např. *Fuastrecht* [Pěstní právo] a *Hemmungslos* [Bez zábran] – oba z roku 1920).

Mezi léty 1922 a 1924 vydává Bettauer postupně čtyři ze svých „velkých vídeňských románů“. *Město bez Židů* vychází jako první a po něm pak následují *Der Kampf um Wien* (Boj o Vídeň, 1922), *Die freudlose Gasse* (Ulička, kde není radosti, 1923) a *Das entfesselte Wien* (Nespoutaná Vídeň, 1924). Od února 1924 současně začíná spolu se svým novinářským kolegou, spisovatelem, lidsko-právním aktivistou a pacifistou Rudolfem Oldenem (1885–1940) vydávat vlastním nákladem časopis *Er und Sie. Wochenschrift für Lebenskultur und Erotik* (On a ona. Časopis životního stylu a erotiky), který se v dosud nebývalém měřítku věnuje do té doby obecně přehlíženým a tabuizovaným tématům jako prostituce, homosexualita, potraty, ale též nezaměstnanost, bezdomovectví a další akutní sociální problémy válkou vyčerpaného mladého rakouského státu.

Za tento svůj posledně zmíněný počín je Bettauer od samého počátku vydávání časopisu terčem nejhrubších antisemitských útoků. V březnu 1924 o něm jeden ze zástupců křesťanských socialistů, Anton Orel, píše: „Žid Bettauer začal vydávat svůj svinský židovský časopis, jímž pouze spekulantským způsobem využívá nouzi lidí, kterou dále prohlubuje a tím na ní po židovském způsobu vydělává.“ Skutečnost, že podobné útoky na Bettauera nebyly ojedinělé, dokládá i další text uveřejněný v dubnu 1925 na stránkách antisemitského čtrnáctideníku *Der Weltkampf*, vydávaného jedním z pozdějších hlavních ideologů Třetí říše Alfredem Rosenbergem. V pamfletu nazvaném „Der Fall Bettauer: Ein Musterbeispiel jüdischer Zersetzungstätigkeit“ (Případ Bettauer: Ukázkový příklad židovské podvrtné činnosti) z pera samotného Rosenberga je Bettauer uváděn jako „typický příklad židovské zvrhlosti a zvrácenosti“.

U stupňujících se slovních útoků a napadání v tisku ovšem bohužel nezůstalo. Dne 10. března 1925 Bettauera napadl přímo v redakci časopisu fanatický stoupenec NSDAP, zubní technik Otto Rothstock. Několikrát na něj vystřelil a Bettauer po dvou týdnech boje o život ve vídeňské nemocnici svým zraněním podlehl. O motivech atentátu se hodně spekovalo, nikdy však nebyly zcela objasněny. Sám Rothstock tvrdil, že jej pobuřovala Bettauerova údajná mravní nevázanost a, jak doslova uvedl, nestoudnost. Rothstock byl sice souzen, nakonec však soud dospěl k závěru, že byl v době spáchání činu nepřičetný. Rothstock byl hospitalizován v ústavu pro choromyslné, odkud byl nakonec koncem května 1927 bezpodmínečně a bez dalšího vysvětlení propuštěn.



HUDBA

Nová hudba k filmu *Město bez Židů* vznikla na přímou objednávku Orchestru BERG, který se skladatelem Petrem Wajsařem spolupracuje již od roku 2000. První tvůrčí setkání ale nebylo skladatelské, ačkoliv bylo také tvůrčí – Petr tehdy vytvořil pro provedení *Tří malých liturgií* Oliviera Messiaena zvukově neskutečně věrnou elektronickou imitaci martenotových vln, v Čechách v té době nedostupného nástroje. Již při tomto náročném úkolu se ukázala jako zcela zásadní jeho zvuková imaginace. Následně začala i série pravidelných setkání s Wajsařem jako skladatelem. Na webových stránkách Orchestru BERG si můžete vyhledat některé z výsledků této spolupráce, například stylem drum'n'base inspirovaný *Drum'n'BERG* (2007), který získal cenu veřejnosti nebo *8 vět na vějíře* (2013), které si odnesly dokonce obě ceny – cenu veřejnosti i hlavní cenu. Všechny najdete v sekci soutěže NUBERG.

Petr Wajsař o vzniku hudby pro film *Město bez Židů*:

„Stejně jako někteří z mých kolegů, byl jsem i já řadou pražských filmových klubů několikrát přizván k doprovodu němých filmů hrou na klavír. Když proto přišla nabídka Orchestru BERG, netrvalo dlouho (tedy vlastně trvalo, ale předchozí definice zní coby součást slova k programu nesrovnatelně lépe) – a koncept celého večera byl na světě. Nápad ke mně přišel u zvukové instalace na jednom hudebním festivalu, jejíž součástí bylo staré pianino, na které bylo možno hrát. V introvertní chvíli jsem u něj strávil mnoho dlouhých minut v nostalgickém vzpomínání na dávné časy a postupně lapen jeho kouzlem jsem se rozhodl věnovat mu v této skladbě sólový part. Ve své partituru výslovně žádám nenaladěný nástroj, aby záměr autenticity zvuku dosáhl co největšího efektu.“

AUTOR NOVÉ HUDBY

Petr Wajsař (*1978), hudební skladatel, momentálně i aktivní baskytarista a zpěvák. Vystudoval skladbu na Pražské konzervatoři u Milana Svobody (populární hudba), Konzervatoři Jaroslava Ježka u Stanislava Jelínka (jazz) a klasickou skladbu u prof. Václava Riedlbaucha na Akademii múzických umění v Praze (AMU). Koncertní hudbu napsal například pro Orchestr BERG, Epoque Quartet, Agon

Orchestra, Filharmonii Hradec Králové aj. Je vedoucím skupiny HI-FI a členem vokálního sextetu Skety. S tímto uskupením se stal vítězem mezinárodní soutěže Vokal Total 2014 v rakouském Grazu. Napsal hudbu k baletu *Maryša*, muzikálu *Pornohvězdy* a nejnověji také k divadelním hrám *Hamlet* (Švandovo divadlo, 2013) a *Ze života hmyzu* (Národní divadlo, 2014). Tvoří hudbu ke hraným i dokumentárním filmům. V roce 2008 získal v soutěži NUBERG cenu veřejnosti a v roce 2013 hlavní cenu.

www.wajsar.cz

INTERPRETI

Peter Vrábek je slovenský dirigent, který žije a pracuje v Praze. Ještě jako student Akademie múzických umění v Praze založil v roce 1995 Orchestr BERG a určil jeho hudební směřování – díky němu je dnes tento orchestr oceňován jako jedinečný interpret současné hudby a hudby 20. století. Spolupracuje se soudobou českou skladatelskou špičkou a vytváří inspirativní tvůrčí prostor pro vynikající umělce mladé generace. Prezентuje současnou českou hudbu nejen doma ale i v zahraničí. Je držitelem Ceny Gideona Kleina. Za svoji práci s Orchestrem BERG získal v roce 2010 od České hudební rady / UNESCO ocenění za zásluhy o kvalitu a šíření české hudby.

Orchestr BERG je špičkové těleso, které již celou řadu let přináší svěží vítr na českou hudební scénu – uvádí inovativní ale zároveň divácky atraktivní projekty kombinující současnou hudbu s tancem, filmem, divadlem, projekcemi apod. Vystupuje často mimo tradiční koncertní sály. Orchestr BERG je jediným českým orchestrem, který pravidelně objednává a ve světových premiérách na svých akcích uvádí novinky českých skladatelů především mladé generace. Má tak na svém kontě již téměř stovku světových premiér. V českých premiérách také představuje tvorbu těch nejvýznamnějších zahraničních skladatelů, mimo jiné i hudební divadlo *Schwarz auf Weiss* Heinerja Goebbelse, hudebně filmový kus *Up-close* Michela van der Aa, unikátní celovečerní kompozici *In vain* Georga Friedricha Haase nebo legendární dílo Györgye Ligetiho *Poème symphonique* pro 100 metronomů. Orchestr BERG uvedl celou řadu vlastních originálních projektů, například ve spolupráci s tanečnicí 420PEOPLE, režisérkou Petrou Tejnorovou, choreografkou Mirkou Eliášovou nebo režisérským duem SKUTR. Spolupracuje také s těmi nejvýznamnějšími českými organizacemi, mezi nimiž jsou například Národní divadlo, Židovské muzeum v Praze, Centrum současného umění DOX, festivaly Struny podzimu, Pražské jaro, Hudební fórum, ad. Věnuje se i edukativním projektům.

www.berg.cz

Orchestr BERG a hosté* – dnešní obsazení:

Alexej Aslamas, Roman Hranička, Marek Ferenc – housle

Ilia Chernoklinov – viola

Lukáš Polák – violoncello

Antonín Šturma* – kontrabas a baskytara

Zuzana Bandúrová – flétna

Irvin Venyš – klarinet, basklarinet

Tomáš Bürger – horna

Tomáš Bialko – trombón

Oleg Sokolov – bicí nástroje

Petr Wajsar* – klavír a další zvukové efekty

Židovské muzeum v Praze

Židovské muzeum v Praze, založené roku 1906, je největší institucí svého druhu v Evropě. Pečuje o jednu z nejrozsáhlejších sbírek judaik na světě, která obsahuje téměř 40 000 předmětů a 100 000 knih z Čech a Moravy.

Je zároveň jedním z trvale nejnavštěvovanějších muzeí v České republice. Prohlídka jeho čtyř synagog z různých historických období, Obřadní síně a světoznámého Starého židovského hřbitova poskytuje výjimečný kulturní zážitek – jeden z nejsilnějších, jaké hlavní město nabízí.

Vedle stálých expozic v jednotlivých památkách a krátkodobých výstav v Galerii Roberta Guttmanna muzeum přibližuje historii i současnost Židů v českých zemích a jejich bohatou kulturu i mnoha jinými způsoby. Zvláštní pozornost přitom věnuje pořádání kulturních, vzdělávacích a osvětových programů určených školám i široké veřejnosti.

www.jewishmuseum.cz

Rakouské kulturní fórum v Praze

Rakouské kulturní fórum v Praze je kulturní oddělení Rakouského velvyslanectví v Praze. Přispívá ke kulturní výměně mezi Českou republikou a Rakouskem prostřednictvím podpory umělců a pořádáním akcí z oblasti výtvarného umění, designu, architektury, hudby, filmu, divadla, tance, literatury a vědy.

Od roku 1996 disponuje Rakouské kulturní fórum v Praze vlastními prostory v centru Prahy, kde pořádá koncerty, autorská čtení, filmová představení, konference a výstavy, přičemž intenzivně spolupracuje s partnerskými univerzitami, muzei, galeriemi, orchestry a festivaly z celé České republiky.

www.rkfpraha.cz



NA CO SE MŮŽETE TĚŠIT: CINEGOGA 2015

12 + 13 / 10 / 2015

Poetická avantgarda: Mezi Waltem Whitmanem a Robertem Desnosem

Cinegoga 2015 představí sérii pěti krátkometrážních snímků z dílny amerických židovských tvůrců Paula Stranda (1890–1976), Ralpha Steinera (1899–1986) a Mana Raye (1890–1976), etablovaných fotografů se zájmem o filmový experiment. Pětice filmů je pestrou koláží s žánrovým rozpětím od (proto)dokumentu (Paul Strand) přes abstraktní kinematickou montáž (Ralph Steiner) až po surrealistickou hru se sny (Man Ray). Všechny spojuje výrazný příklon k poezii obrazu i slova, přičemž první a poslední film série pracují přímo s konkrétními poetickými texty – Strand si ve snímku *Manhatta* půjčuje verše Walta Whitmana a Rayova férie *L'étoile de mer* vychází z automatického textu Roberta Desnose, jenž je současně také jedním z protagonistů filmu. Promítání restaurovaných a digitalizovaných snímků doprovodí nová hudba z dílny mladých českých skladatelů v nastudování a provedení Orchestru BERG pod vedením dirigenta a uměleckého šéfa souboru Petera Vrábela.

Manhatta

(a.k.a. *New York the Magnificent*, Velkolepý New York)

USA, 1921, 11 min.

Režie: Paul Strand

Mechanical Principles

(Zákony mechaniky)

USA, 1930, 10 min.

Režie: Ralph Steiner

H2O

USA, 1929, 12 min.

Režie: Ralph Steiner

Emak-Bakia

Francie, 1926, 16 min.

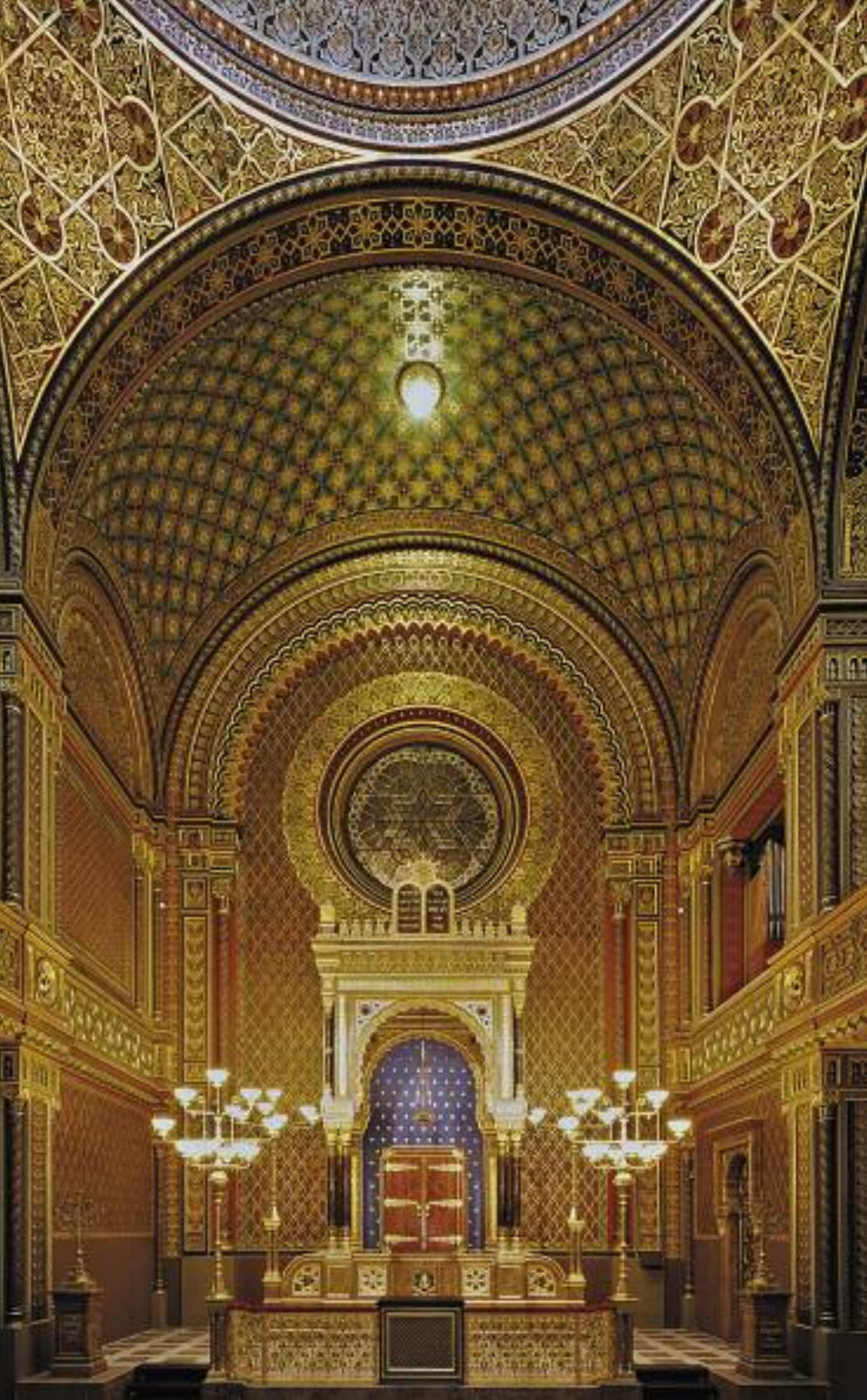
Režie: Man Ray

L'étoile de mer

(a.k.a. *The Starfish*, Mořská hvězdice)

Francie, 1928, 15 min.

Režie: Man Ray





WHAT IS CINEGOGUE?

CINEGOGUE is a series that combines “cinema” with “synagogue” to screen silent films accompanied by live music in a historic space acclaimed for its architecture. Its mission is to uncover little known works of world cinematography to present a different view of Jewish culture and the artists of the post-emancipation period, which saw not only the inception of the international Zionist movement and the large waves of immigration from Central and Eastern Europe to the New World, but the frenetic growth of the avant-garde and cinema as well.

The premieres are annually held in the Spanish Synagogue, built in the Moorish Revival style in 1868. The most stunning of all Prague synagogues, it was long the natural spiritual center of the city’s German-speaking Jews. Its interior design from the 1880s brings to mind a luxurious theater or the charm of a nickelodeon, and interestingly enough, it was built around the same time, and perhaps for similar reasons, as the National Theater in Prague, a quasi-sacred structure that embodied the national identity and cultural emancipation of Czechs.

Thanks to the synagogue’s acoustic qualities, these gems from internationally important film archives are always accompanied by music from leading composers and performed live by outstanding musicians. When the original or reconstructed score still exists, and it is possible to synchronize it with the preserved copy of the film, then it is performed live. If the original score has not survived, then a new one is composed specially for the occasion.

Over the past six years CINEGOGUE has become a fixture of the Jewish Museum in Prague’s fall program. The series is conceived and organized by Michaela Sidenberg, the Museum’s visual arts curator.



FILM

The film *The City Without Jews* (*Die Stadt ohne Juden*), made by Austrian director and producer Hans Karl Breslauer (1888–1965), was based on the novel of the same name by author, journalist, and bon vivant Maximilian Hugo Bettauer (1872–1925). For decades it was assumed to be lost, until an incomplete copy was discovered at the Nederlands Filmmuseum in 1991.

The film premiered in 1924 in two phases, and in neither case did it have much luck. Its first release to movie theaters in July met with technical difficulties, which ended with a falling out between Breslauer and Bettauer, who immediately thereafter distanced himself from the film. A second premiere took place on October 11, 1924, in a movie theater in the Vienna suburb of Neustadt. This showing was met by a violent protest from the local Hakenkreuzler who attacked attendees and disrupted the event by throwing stink bombs into the theater. The premiere in Berlin in 1926 provoked protests as well, and the film was also excoriated in the liberal press as tendentious and promoting negative stereotypes. The Berlin fiasco and the prior public protests and scandals eventually led to the film being banned in the United States and the cancellation of its New York premiere planned for 1928.

The City Without Jews got a second life in Amsterdam in 1933 shortly after the advent of sound film. What fortuitous circumstances revived interest in a silent movie? It was not a marketing ploy but the radical transformation of the political situation in Germany that provided the impetus. The Theater Carré, which staged operettas and cabarets, decided in mid-July 1933 to respond to events in Germany by holding a series of public screenings of the film that included an opening recital by the chief cantor of Warsaw Gershon Sirota. The program was explicitly conceived to rouse the Dutch public from their indifference toward the growing threat of the anti-Semitism that had officially become a part of German politics and state propaganda. The critics naturally did not give the initiative a positive reception. They accused the organizers of doing a disservice by showing a badly acted, old German silent film larded with folkloric motifs and intertitles hastily translated into poor Dutch. The critics complained that the film's reputed low production values, its scenes coming off as

comical rather than tragic, made light of the gravity of the situation German Jews found themselves in, and as such it was counterproductive. The only bright spot, they said, was that by a fluke the author of the novel on which the film was based, Hugo Bettauer, had the foresight years ago to predict what was actually coming to pass . . .

Whether this was indeed a fluke is debatable, but it's clear that Bettauer considered this first of his four "grand Vienna novels" that he wrote and published between 1922 and 1924 a satire. As he explained in *Die Börse*, one of the many periodicals he regularly contributed to, his immediate motivation to write the novel was graffiti on the walls of one of Vienna's public toilets that said, "Hinaus mit den Juden!" (Jews out!). This anonymous eruption of zeal was the trigger that activated Bettauer's imagination. As he put it: "The image of this jovial young man, the kind we often see on posters adorned with a jaunty swastika, the kind we often hear on the tram commenting aloud on what the *Wiener Stimmen* has to say about the Christian-German purification program, put the idea in my head of what would happen to Vienna if all the Jews actually took the calls for them to leave seriously."

And what would happen? The film satirically answers this, and save a couple of unnecessary modifications its plot is largely faithful to the novel, which teases out all the implications of such an exodus down to the last detail.

A narcissistic, rather inept politician, the populist chancellor of the fictional Republic of Utopia, is under pressure by mass street protests and the anti-Jewish mood of conservative parliamentarians, who fashion themselves as defenders of Christian morality and traditional values while vehemently promoting the idea of Greater Germany disseminated mostly in louche pubs. In a confidential conversation with the head of the Church, the chancellor mentions that the situation has become intolerable and one way to quickly resolve it would be for the government to heed the vox populi calling for the expulsion of Jews. When he enacts this plan, however, it gradually becomes clear that those who lent the capital city of Utopia, which is easily recognizable as 20th-century Vienna, its unmistakable cosmopolitan élan and bolstered its position as a political, commercial, and cultural center, were the Jews. And these were not only the wealthiest Jews, but Jews of all social strata. Without them, the city loses more than its allure and diversity, it also suffers economic and intellectual decline and ends up politically isolated. With provincial philistinism now rampant and the theaters putting on the tacky farces written by parochial moralists for a cast of earthy soubrettes and country boys, with the show windows of boutiques that once displayed the latest in Parisian fashion now filled with long Johns and shapeless bodices of fustian and loden, and the elegant cafés now dives serving cheap booze and beer, the news reaching the chancellery paints an ever more dire picture. Business and trade were dwindling, inflation was on the rise, and the currency was mired in a downward spiral. The plot thickens and culminates in the madhouse scenes in which the obstinate anti-Semite and parliamentarian from the Greater German Party begins to deliriously rave that he is a Zionist. Though it has been lost, the film, like the book, has a happy ending (the final sequence has been reconstructed with stills and text). Unfortunately Bettauer's otherwise chillingly prescient vision in reality did not have a happy end.

The digitized version of the film was reconstructed from an incomplete release print that was found in the Film Museum in Amsterdam. It totaled six reels of celluloid measuring 1 635m in length. When compared with the archival records that list the Vienna release print at 2 400m, then clearly about 750m of film have been lost. The film was composed in "virage," a process of color

tinting, soaking the film in dye and staining with emulsion, or toning, which replaced the silver particles in the emulsion with color pigments. Particular sequences of the film have their own particular tint, and this color coding becomes an integral component of the narrative. The German intertitles are new, and in some cases they are taken directly from the novel. The Czech and English intertitles were translated specifically for the screening in Prague. The restored version of the film was reconstructed and digitized by the Filmarchiv Austria, which concurrently published a comprehensive study as part of their series *Film und Text*: Guntram Geser, and Armin Loacker, eds.

Die Stadt ohne Juden. Vienna: Filmarchiv Austria, 2000.



Maximilian Hugo Bettauer (1872–1925): Life as an adventure novel

Hugo Bettauer was born on August 8, 1872, in Baden bei Wien the youngest of three children of the Jewish stockbroker Arnold Bettauer and his wife Anna, née Wecker. Bettauer's father died when he was only a year old, and his mother moved with the children to Vienna, where from 1886 he attended the Kaiser-Franz-Joseph Gymnasium. Upon reaching the age of eighteen in 1890, he converted to Protestantism and volunteered for a year of service with the Imperial Tyrolean Rifle Regiments. Evidently subjected to bullying, he deserted after five months. After this episode, the entire family relocated to Zürich. It was here that Bettauer became interested in journalism, and in short order he began his studies in this field. In 1896, he married the love of his life from Vienna, Olga Steiner, and after Bettauer's mother died the two traveled to the United States. This first trip to America marked the beginning of his quick rise in the ranks of journalists and writers, yet not without its share of scandals and dramatic twists and turns.

At the beginning of 1899, Hugo and Olga Bettauer returned to Europe and settled in Berlin, where he tried to make a name for himself as a journalist. His son, Gustav Heinrich, was born in the middle of that year, but his marriage was falling apart, caused to some extent by the fact that he had lost nearly all his wealth on bad investments. During his time as a journalist for the *Berliner Morgenpost* he was involved in a scandal that ultimately led to his being sued in 1901 for defamation, and when found guilty, he was banished from Prussia.

After leaving Berlin, Bettauer first went to Munich, where he worked for the cabaret *Die elf Scharfrichter*, and then to Hamburg, where he wrote for a food magazine. He met his second wife, Helene Müller, at this time, and after the wedding they went overseas, settling in New York where he worked as a reporter for two German newspapers, *Deutsche Zeitung* and the *New Yorker Staatszeitung*. He became a father for the second time in 1904 when another son, Reginald Parker, was born. In February 1907 Bettauer began to contribute to the *New Yorker Morgen-Journal*, which targeted German-speaking immigrants and serialized several of his popular novels:

Im Kampf ums Glück (The Struggle for Happiness); *Im Schatten des Todes* (In the Shadow of Death); *Aus den Tiefen der Welstadt* (From the Depths of the Metropolis).

Bettauer returned to Vienna in 1910 as a correspondent for the *New Yorker Morgen-Journal* while also writing for the newspaper *Die Zeit*. He tried to enlist in the army in 1914 but was rejected on grounds that he was an American citizen. He spent the years 1914–1918 as editor of the liberal daily *Neue Freie Presse*, and after the war he continued his work as a correspondent for *New York American* and *New Yorker Staatszeitung*, also working with the American Relief Committee for Sufferers in Austria.

The apex of Bettauer's career as both a journalist and novelist was in 1920. Even though his literary output no doubt belongs in the entertainment genre, not all of his work can be called pulp, as it was labeled by the literary and a few of the film critics of the day. During this period Bettauer was pumping out three to five novels a year, which were first released in magazine installments and then later in book form, with many being adapted for film (for example, *Faustrecht* (Law of the Jungle) and *Hemmungslos* (Unscrupulous), both from 1920).

Between 1922 and 1924 Bettauer published in succession four of his "grand Vienna novels". *The City Without Jews* came out first and was followed by *Der Kampf um Wien* (Fight for Vienna, 1922), *Die freudlose Gasse* (The Joyless Street, 1923), and *Das entfesselte Wien* (Vienna Unleashed, 1924). In February 1924, he and Rudolf Olden (1885–1940), a fellow journalist, writer, human rights activist, and pacifist, began to publish their own magazine *Er und Sie. Wochenschrift für Lebenskultur und Erotik* (He and She: A Magazine for Lifestyle and Eroticism), which uniquely for that time addressed generally ignored taboo topics such as prostitution, homosexuality, abortion, as well as unemployment, homelessness, and other acute social problems faced by the young Austrian state exhausted by the First World War.

As soon as this magazine began to appear, Bettauer became the target of rank anti-Semitic attacks. A representative of the Christian Socialists, Anton Orel, wrote this about him in March 1924: "The Jew Bettauer has begun to publish his filthy Jewish magazine, which much like a profiteer exploits the squalor of others, and only deepens it and in typically Jewish fashion makes money off it." Indeed, similar attacks on Bettauer were not isolated. Another such text appeared in April 1925 on the pages of the anti-Semitic fortnightly *Der Weltkampf*, published by one of the later chief ideologues of the Third Reich, Alfred Rosenberg. The squib was titled "Der Fall Bettauer: Ein Musterbeispiel jüdischer Zersetzungstätigkeit" (The Case of Bettauer: A Perfect Example of Subversive Jewish Activity). Rosenberg wrote that Bettauer was a "typical example of Jewish degeneracy and perversion".

Unfortunately the increasing assaults both verbal and in print did not stop there. On March 10, 1925, Bettauer was attacked at the magazine's office by Otto Rothstock, a dental technician and fanatical supporter of the NSDAP. He shot Bettauer several times, and after two weeks of fighting for his life in a Vienna hospital, Bettauer died of his wounds. Though there was plenty of speculation as to the motives, they were never entirely made clear. Rothstock stated that he was incensed by Bettauer's evident moral laxness and, as he literally put it, impertinence. Rothstock was convicted, but the court determined that he had been insane at the time he committed the murder. He was therefore sent to a psychiatric hospital and at the end of May 1927 was given his unconditional release without further explanation.



THE MUSIC

The new score for **The City Without Jews** was specifically commissioned by BERG Orchestra from composer Petr Wajsar, with whom it has collaborated since 2000. The first meetings between them were less about music composition than other forms of creative projects: for BERG's performance of Olivier Messiaen's *Three Small Liturgies* Wajsar created a remarkable acoustically faithful electronic emulation of the ondes Martenot, an instrument that was unattainable in the Czech Republic. Wajsar's acoustic imagination was crucial in undertaking such a difficult assignment. A series of regular meetings between BERG and Wajsar followed to discuss his work as a composer. You can find the fruits of this collaboration on the BERG Orchestra website, but to mention two, there was the drum'n'base inspired *Drum'n'BERG* (2007), which won the Public's Choice Prize, and *8 Sentences on Fans* (2013), which won both the Public's Choice Prize and the NUBERG Grand Prize. All the competition results can be found in the NUBERG section on the BERG website.

Petr Wajsar on the score for *The City Without Jews*:

"Like many of my colleagues, I've been asked by a number of Prague's film clubs to accompany a silent-film screening on the piano. So when BERG Orchestra commissioned a score for this film, it did not take long for the entire concept for the evening to come to me (actually, it did, but it sounds much better in a program to say it didn't). The idea came to me at a music festival where there was a sound installation with an old upright piano that you could play. I spent many long intimate moments with the piano nostalgically recalling bygone eras, and caught in its spell, I decided it should have a solo part in the score. The composition literally calls for an out-of-tune piano so that the authenticity of the sound would have the greatest effect."

THE COMPOSER

Petr Wajsar (b. 1978) is a composer as well as a bass-guitar player and a vocalist. He studied composition at the Prague Conservatory under Milan Svoboda (popular music) and the Jaroslav Ježek Conservatory under Stanislav Jelinek (jazz), and classical composition under Prof. Václav Riedlbauch at the Academy of Performing Arts in Prague (AMU). He has composed concert music for BERG Orchestra, Epoque Quartet, Agon Orchestra, the Hradec Králové Philharmonic, and others. In addition, he heads the group HI-FI and is a member of the vocal sextet Skety, which won gold at the

International A Cappella Competition Vokal Total 2014 in Graz, Austria. He has written music for the ballet *Maryša*, the musical *Pornstars*, for recent productions of *Hamlet* (Švandovo Theater 2013) and *The Life of the Insects* (National Theater, 2014), and for feature and documentary films. Wajsar won the Public's Choice Prize in the 2008 NUBERG competition and the NUBERG Grand Prize in 2013.

www.wajsar.cz

THE PERFORMERS

Peter Vrábek is a Slovak conductor who lives and works in the Czech Republic. While still a student at the Academy of Performing Arts in Prague he founded the BERG Orchestra in 1995 and conceived its musical direction. Under his direction, BERG today is highly regarded for its incomparable performances of music both contemporary and from the 20th century. Vrábek collaborates with the top Czech composers, providing inspiration to the younger generation of emerging composers and performers by creating opportunities for their music to be heard. He has conducted contemporary Czech music both at home and abroad. A recipient of the Gideon Klein Prize, his work with BERG Orchestra was commended in 2010 for artistic excellence and the promotion of Czech music by the Czech section of the International Music Council of UNESCO.

BERG Orchestra is one of the leading music ensembles, having for years brought a breath of fresh air to the Czech music scene. Its innovative concerts have attracted the public's attention with its combination of contemporary music, dance, film, theater, and video projections. BERG often performs outside the traditional concert hall setting, and it is the only Czech orchestra that regularly commissions and performs world premieres of Czech composers, particularly those of the younger generation. It has to date performed nearly a hundred world premieres. BERG also performs Czech premieres of world-class foreign composers, such as the staging of *Schwarz auf Weiss* (Black on White) by Heiner Goebbels, music to the video projection *Up-Close* by Michel van der Aa, the unique concert-length composition *In vain* by Georg Friedrich Haas, and György Ligeti's legendary work *Poème Symphonique* for 100 metronomes. BERG has performed a number of its own original projects as well, such as its collaboration with the dance troupe 420PEOPLE, the director Petra Tejnorová, the choreographer Mirka Eliášová, and the directorial tandem SKUTR. The orchestra has worked with leading Czech institutions, among them the National Theater, the Jewish Museum in Prague, the DOX Centre for Contemporary Art, the Strings of Autumn festival, the Prague Spring International Music Festival, the Music Forum, and others, and has taken part in many educational projects.

www.berg.cz

BERG Orchestra and guests* - who is performing today:

Alexej Aslamas, Roman Hranička, Marek Ferenc – *violin*

Ilia Chernoklinov – *viola*

Lukáš Polák – *violoncello*

Antonín Šturma* – *double bass and bass guitar*

Zuzana Bandúrová – *flute*

Irvin Venyš – *clarinet, bassclarinet*

Tomáš Bürger – *French horn*

Tomáš Bialko – *trombone*

Oleg Sokolov – *percussions*

Petr Wajsar* – *piano and other sound effects*

Jewish Museum in Prague

Founded in 1906, the Jewish Museum in Prague is the largest institution of its type in Europe and administers one of the largest collection of Judaica in the world, comprising nearly 40 000 objects and 100 000 books from Bohemia and Moravia.

The JMP is also one of the most visited museums in the Czech Republic. Its exhibitions in four synagogues from various historical eras, the Ceremonial Hall, and the world-famous Old Jewish Cemetery all give the visitor a truly unique cultural experience, perhaps the most powerful the city has to offer.

In addition to the permanent exhibitions in the individual historical sites and the short-term exhibitions in the Robert Guttmann Gallery, the museum uses other activities to acquaint the public with the rich cultural history and contemporary life of Czech Jews. Particular emphasis is given to cultural and educational programs for schools and the public at large.

www.jewishmuseum.cz

Austrian Cultural Forum Prague

The Austrian Cultural Forum Prague is the Cultural Section of the Austrian Embassy in Prague and promotes cultural contacts between the Czech Republic and Austria by organizing events and supporting artists and projects in the fields of visual arts, design, architecture, music, film, performing arts, literature and science.

Since 1996, it has been providing a venue at Jungmannovo namesti in the centre of Prague for recitals, lectures, readings, film screenings, conferences and exhibitions, while also cooperating intensively with various partners throughout the Czech Republic such as universities, museums, galleries, orchestras and festival organizers.

www.rkfpraha.cz



A LOOK AHEAD: CINEGOGUE 2015

12 + 13 / 10 / 2015

The Poetic Avant-garde: Between Walt Whitman and Robert Desnos

Cinegogue 2015 will present a series of five short films made by Jewish American artists Paul Strand (1890–1976), Ralph Steiner (1899–1986), and Man Ray (1890–1976). All three were established photographers with an interest in cinematic experiment. The five films form a multi-genre collage that ranges from the (proto)documentary of Paul Strand to the abstract cinematic montages of Ralph Steiner to the Surrealist games and dreams of Man Ray. What connects the three is a distinct penchant for the poetry of images and words. Indeed, the first and last films incorporate specific works of poetry: in *Manhatta* Strand borrows from Walt Whitman and Ray's fantasy *L'étoile de mer* is based on an automatic text by Robert Desnos, who is one of the protagonists in the film. Restored and digitized versions of the films will be shown and accompanied by new music from young Czech composers produced and performed by BERG Orchestra, conducted by Petr Vrábel, the ensemble's artistic director.

Manhatta

(a.k.a. *New York the Magnificent*)

USA, 1921, 11 min.

Director: Paul Strand

Mechanical Principles

USA, 1930, 10 min.

Director: Ralph Steiner

H2O

USA, 1929, 12 min.

Director: Ralph Steiner

Emak-Bakia

France, 1926, 16 min.

Director: Man Ray

L'étoile de mer

(a.k.a. *The Starfish*)

France, 1928, 15 min.

Director: Man Ray

CO JSTE MOHLI VIDĚT A SLYŠET: CINEGOGA 2009-2013 HEARD AND SEEN: CINEGOGUE 2009-2013

2013

Bezedná duše: Henryk Szaro a polský expresionismus
Bottomless Soul: Henryk Szaro and Polish Expressionism

Silný člověk / The Strong Man (Mocny człowiek)

Polsko / Poland, 1929, 78 min.

Režie / Directed by Henryk Szaro

Restaurovaná a digitalizovaná kopie / Conservation and digitization
by Filмотeka narodowa Warszawa, PL

Hudba / Music by Pink Freud / www.pinkfreud.pl

2012

Východ a Západ: Picon – Kalich – Goldin a staronový svět
East & West: Picon – Kalich – Goldin and the Old-New World

Východ a západ / East and West a. k. a. Mazl tov (Ost und West / Mizrech un majrev)

Rakousko / Austria, 1923, 85 min.

Režie / Directed by Sidney M. Goldin, Ivan Abramson

Restaurovaná a digitalizovaná kopie / Conservation and digitization
by The National Center for Jewish Film, USA

Hudba: Jan Dušek (2012), světová premiéra / New music by Jan Dušek (2012),
world premiere

Provedení: Orchestr BERG pod vedením Petera Vrábela / Performed
by BERG Orchestra conducted by Peter Vráběl

2011

Továrna na excentrično: Kozincev – Trauberg – Jutkevič a FEKS
The Eccentricity Factory: Kozintsev – Trauberg – Yutkevich and FEKS

Nový Babylon / The New Babylon (Новый Вавилон)

SSSR / USSR, 1929, 93 min.

Režie / Directed by Leonid Trauberg, Grigorij Kzincev

Restaurovaná, rekonstruovaná a digitalizovaná kopie / Conservation,
reconstruction and digitization by Absolut Medien, Germany

Hudba / Music: Dmitrij Šostakovič / Dmitri Shostakovich (1929)

Provedení: Orchestr BERG pod vedením Petera Vrábela / Performed by
BERG Orchestra conducted by Peter Vráběl

Krátký film / Short film:

Dítě ghetta / A Child of the Ghetto

USA, 1910, 15 min.

Režie / Directed by D. W. Griffith

Restaurovaná a digitalizovaná kopie / Conservation and digitization by

The National Center for Jewish Film, USA

Hudba: Jan Dušek (2011), světová premiéra / New music by Jan Dušek (2011), world premiere

Provedení: Orchester BERG pod vedením Petera Vrábela / Performed by

BERG Orchestra conducted by Peter Vrábel

2010

Cesta za štěstím: Salomon Michoels a moskevské Státní židovské divadlo GOSET

The Pursuit of Happiness: Salomon Michoels and the Moscow State Yiddish Theater GOSET

Židovské štěstí / Jewish Luck a. k. a. Menachem Mendl

(Еврейское счастье / Jidiše glikn aka Menachem Mendl)

SSSR / USSR, 1925, 100 min.

Režie / Directed by Alexander Granovsky

Restaurovaná a digitalizovaná kopie / Conservation and digitization by

The National Center for Jewish Film, USA

Hudba a provedení: Miloš Orson Štědroň (2010), světová premiéra / New music composed and performed by Miloš Orson Štědroň (2010), world premiere

2009

Hladová srdce: Ze štetlu do Hollywoodu

Hungry Hearts: From Shtetl to Hollywood

Hladová srdce / Hungry Hearts

USA, 1922, 80 min.

Režie / Directed by E. Mason Hoper

Restaurovaná a digitalizovaná kopie / Conservation and digitization by

The National Center for Jewish Film, USA; British Film Institute, UK; Samuel Goldwyn Company, USA

Hudba: Jan Dušek (2009), světová premiéra / New Music by Jan Dušek (2009), world premiere

Provedení: Orchester BERG pod vedením Petera Vrábela / Performed by

BERG Orchestra conducted by Peter Vrábel

CINE GOGA CINE GOGUE 2014

13 + 14 / 10 / 2014, 19:30 h / 7:30 p.m.

Židovské muzeum v Praze – Španělská synagoga

Jewish Museum in Prague – Spanish Synagogue

Město bez Židů / The City Without Jews (Die Stadt ohne Juden)

Rakousko / Austria, 1924, 80 min.

Režie / Directed by Hans Karl Breslauer

Němý, ČB, německé mezititulky, s českými a anglickými titulky

Silent, Black&White, German intertitles, subtitled in Czech and English

Restaurovaná, rekonstruovaná a digitalizovaná kopie / Conservation,

reconstruction and digitization: Filmarchiv Austria

Hudba / Music by Petr Wajsar

Provedení Orchestru BERG a hosté pod vedením Petera Vrábela / Performed by

BERG Orchestra and guests conducted by Peter Vrábel

S laskavou podporou / With the kind support of

Hlavní město Praha / City of Prague

Nadace Židovského muzea v Praze / Foundation of the Jewish
Museum in Prague

Ministerstvo kultury ČR / Ministry of Culture of the Czech Republic

Rakouské kulturní fórum v Praze / Österreichisches Kulturforum Prag

Nadační fond Avast / Avast Foundation

MČ Praha 1 / Prague 1 Municipality

Partnerství OSA / OSA Partnership

Nadace Český hudební fond / Czech Music Fund

Mediaální partneři / Media partners

Cinepur

Literární noviny

Český rozhlas

Radio 1

A2

Židovské muzeum v Praze / Jewish Museum in Prague

U Staré školy 1, 3, 110 00 Praha 1

T: +420 222 749 211 I F: +420 222 749 300

E: office@jewishmuseum.cz

www.jewishmuseum.cz

Polský institut v Praze / Polish Institute in Prague

Malé náměstí 1 (vchod z Karlovy ulice 27)

110 00 Praha 1

T: +420 224 214 708 F: +420 224 223 010

E: praga@instytutpolski.org

www.polskyinstitut.cz

